

sig fuldt ud ere værdige til Alderdomsunderstøttelse, paa Grund af de lave Begyndelses-
takster ville blive nødagede til at ty til Fattigvæsenet, ligesom at dette kun kan forhindres
ved at forhøje Taksterne saa meget, at de blive uoverkommelige for Samfundet; naar det
haves i Grindring, at Forslaget medfører en betydelig Merudgift for Kommunerne, maa
dette Resultat efter Udvalgets Formening anses ret utilfredsstillende. Erfaringen har
derimod vist, at de bestaaende Regler for Understøttelsens Størrelse, hvorefter enhver faar
det nødvendige til sit Underhold, kan gennemføres med mindre Udgift end de „faste
Takster“; Forklaringen heraf maa søges i, at disse i mange Tilfælde give for lidt og i
andre Tilfælde mere end der tiltrænges, — alt en naturlig Følge af, at Alderen, som
alt fremhævet, er en ganske upaalidelig Maalestof for vedkommendes Trang og Erhvervsøevne.

Golbæk Amt: For Kjøbenhavns Magistrats Forslag om faste Takster kan utvivl-
somt paaberaabes meget. Det vil lette Arbejdet og Ansvarret betydeligt for Kommunal-
bestyrelserne, og i Kjøbenhavn og de store Byer kan der utvivlsomt i saa Henseende være
Trang til en Forbedring; det vil for en Del stoppe Kilden til megen Misundelse og
Trang til Klager hos de understøttede, og gøre det muligt paa virksom Maade at op-
muntre Selvhjælp og Sparommelighed; men i modsat Retning kan anføres, at det neppe
er principielt forsvarligt eller heldigt at fastslaa Pensionshynspunktet. Alderdomsunder-
støttelsesloven er efter sin historiske Oprindelse en mild Gave til Almuen, en Gave, som
kun motiveredes af Humanitetsbetragtninger, og dette bør vel ikke glemmes. En anden
væsentlig Indvending er, at Princippet Gennemførelse vil blive meget kostbart — i de
laveste Aldersklasser muligvis en Del kostbarere end udregnet af statistisk Bureau, der jo
har maattet bygge sin Beregning paa de forhaandenværende Forhold med Hensyn til Til-
gangen fra disse Klasser. Hertil kommer, at Anvendelsen af Regler om Trangsgrensen
vil være forbunden med store Vanskeligheder, saa snart man ved Bestemmelsen af en Persons
Trang til Alderdomsunderstøttelse forlader det fri Skøn. Ogsaa nu maa selvfølgelig Kom-
munalbestyrelse og Amt, hver for sig, gaa ud fra en Trangsgrense, men det vil vistnok
vise sig vanskeligt at binde Skønnet om, hvorvidt denne i hvert enkelt Tilfælde er naaet
til faste almengyldige Regler. Om hvorvidt Manglerne eller Fordelene ved Kjøbenhavns
Magistrats Princip ere de overvejende, derom skal jeg ikke udtale noget afgørende allerede
af den Grund, at den anviste Vej sikkert vil vise sig ufremkommelig, fordi saa vidt skønnes
en aldeles overvejende Del af Landets Kommunalbestyrelser vil vise sig at være bestemte
Modstandere af de faste Takster, og herved antager jeg, en Revision af Loven paa de
givne Grundlag er umuliggjort.

Forskellige Sogneraad i Volland-Falkters Amt: Naar det i Paragraffens Stykke B. a.
3die Stykke foreslaas at tillægge Hustruen 40 pCt., bør der samtidig tages Hensyn til
hendes Alder, altsaa med en lavere eller højere Procent.

Hjørring Amt: Forslaget i Beretningens Bilag A. om stigende Præmie for dem
der først søge Understøttelse i en senere Alder end 60 Aar, synes tiltalende.

Østerlars-Gudhjem Sogneraad paa Bornholm: Naar det er beregnet, at Udgif-
ten til Alderdomsunderstøttelse ved Indførelse af faste Takster paa Landet vil stige med
ca. 40 pCt., saa vil dette sikkert ikke holde Stik, i alt Fald ikke i Bornholms Amt. Her
i Kommunen ville de faste Takster efter Borgmester Jacobis Forslag medføre en Forøgelse
af Udgiften paa 55 pCt., men en Del af de daarligst stillede understøttede ville efter dette